

Übersetzung der Dialoge

Traducerea dialogurilor

Lecția 1

Cine ești tu?

În prima lecție se recapitulează o tehnică menită să contribuie la o mai bună înțelegere a unei limbi străine. În afară de aceasta, se reamintește cine sînt personajele principale ale cursului radiofonic de limba germană.

- Andreas Schäfer: student la ziaristică și recepționist la Hotelul Europa din Aachen, unde au loc cele mai multe dialoguri din acest curs.
Ex: un personaj feminin fantastic
Doamna Berger: șefa hotelului
Hanna: cameristă la Hotelul Europa
Dr. Thürmann: un vechi client al Hotelului Europa

Recapitularea personajelor se face sub forma unei ghicitori alcătuite pe baza unor scene din seria întâi a cursului. Cu o excepție: O femeie caută un anumit teatru, Teatrul Avanti.

- Femeia: Scuzați, vă rog. Unde e Teatrul Avanti?
Un bărbat: Teatrul Avanti? Teatrul Avanti? Hm! Nu știu.

Lecția 2

Ce pot face pentru dumneavoastră?

Următoarele trei scene se desfășoară la recepția Hotelului Europa. În prima scenă, un tînăr întrebă dacă poate telefona.

- Tînărul: Bună dimineața. Există aici un telefon?
Andreas: Bineînțeles.
Tînărul: Pot să telefonez?
Andreas: Cu plăcere. Telefonul e aici. Pofțiți.
Tînărul: Mulțumesc. (Tînărul formează numărul, murmurînd cifrele.)
Doi, cinci, unu, nouă, zero, patru. (Se aude sunînd, la celălalt capăt al firului cineva ridică receptorul.)

O voce de femeie: Becker.

Tînărul: Schmidt. Bună ziua, doamnă Becker.

În cea de-a doua scenă, Andreas explică unei doamne mai în vîrstă cum poate ajunge la gară.

- Andreas: Bună ziua.
Doamna în vîrstă: Scuzați, mă puteți ajuta?
Andreas: Cu plăcere.
Doamna în vîrstă: Știți, sînt străină aici.

Andreas: Și cum pot să vă ajut?
Doamna în vîrstă: Caut gara.
Andreas: Gara este foarte aproape.
Doamna în vîrstă: Slavă Domnului!
Andreas: E foarte simplu. O luați întîi la dreapta...
Doamna în vîrstă (repetă): Întîi la dreapta...
Andreas: și apoi, a doua stradă...
Doamna în vîrstă: a doua stradă...
Andreas: ... din nou la dreapta.
Doamna în vîrstă: Vă mulțumesc.
Andreas: Cu plăcere.

În cea de-a treia scenă, Ex caută prieteni...

Ex: Scuzați, mă puteți ajuta?
Andreas: Cu plăcere, stimată doamnă.
Ex: Știți, sînt străină aici.
Andreas: Ce pot face pentru dumneavoastră?
Ex: Caut... prieteni.
Andreas: Aha! Mergeți mai întîi la stînga, apoi la dreapta, apoi din nou la stînga și apoi drept înainte, drept înainte...

Lecția 3 **E chiar în centru**

O pereche – soț și soție – caută cameră. Din păcate, la Hotel Europa nu mai e nici o cameră liberă. Recepționistul, Andreas, se oferă să telefoneze la un alt hotel și anume la Hotelul Carol.

Andreas: Bună seara.
Doamna: Bună seara. Căutăm o cameră.
Andreas: Îmi pare foarte rău, dar nu mai avem nici o cameră liberă.
Domnul: O, nu! Asta e deja al treilea hotel!
Andreas: Telefonez cu plăcere pentru dumneavoastră la Hotelul Carol.
E chiar în centru.
Doamna: Știu. Am fost acolo. E prea zgomotos.
Andreas: Și Hotelul Quelle? Ați fost și acolo?
Doamna: Da. Acolo e prea scump.
Domnul: Tu ești întotdeauna nemulțumită.
Ex: Nemulțumită, nemulțumită, nemulțumită...
Andreas: Taci din gură!

Cei doi resping ambele propuneri ale lui Andreas. Atunci Andreas se oferă să telefoneze la o pensiune.

Andreas: Pot să telefonez și la o pensiune, Pensiunea König.
Doamna: Cum e această pensiune?

Andreas: Foarte liniștită, însă nu atît de centrală.
Domnul: E egal. Telefonați, vă rog!
Doamna: Un moment! Cum ajungem acolo?
Andreas: Pot să vă comand un taxi. Și autobuzul numărul 40 merge acolo. Oprește foarte aproape.
Doamna: Bine.
Andreas: Atunci telefonez.

Lecția 4 **Imposibili!**

Andreas, care și-a terminat ziua de lucru la Hotelul Europa, se pregătește să plece acasă. În acest moment intră doamna Berger, șefa hotelului. Ea începe convorbirea cu observația că Andreas nu arată tocmai mulțumit.

Doamna Berger: Bună, domnu' Schäfer.
Andreas: Bună seara, doamnă Berger.
Doamna Berger: Aveți probleme?
Andreas: Nu. De ce?
Doamna Berger: Nu arătați tocmai mulțumit.
Andreas: Cine? Eu?
Doamna Berger: Da, dumneavoastră. Cine altul?
Ex: Eu nu!
Doamna Berger: Ei, domnule ventriloc, ia povestiți!

Andreas îi povestește despre soții care căutau o cameră. Doamna Berger îi amintește deviza potrivit căreia "clientul este întotdeauna rege".

Andreas: Azi a fost aici o pereche căsătorită. El era nefericit și ea era nemulțumită.
Ex: Imposibili! Amîndoi imposibili!
Doamna Berger: Ei, ei, nu puteți vorbi așa despre clienți! E nepoliticos!
Andreas: Aveți dreptate. Vino, Ex, mergem acasă!
Doamna Berger: Ah, vocea dumneavoastră are un nume?
Ex: Oricum!
Doamna Berger: Bine. Însă știți: Clientul e rege.
Ex: Eu sînt regele.
Andreas: Nu, tu ești regina.

La sfîrșitul emisiunii, Ex își ia rămas bun cu cuvintele:

Ex: Ascultătoarea este regină.

Lecția 5

Un autobuz nu poate fi fermecător

Ex și Andreas sînt acasă la Andreas. În urma insistențelor lui Ex, Andreas acceptă să răspundă la întrebările unui joc constînd din ghicitori.

Ex: Andreas, facem un joc?
Andreas: Ah, Ex, sînt atît de obosit!
Ex: Dar e foarte simplu!
Andreas: Ei, bine.

La început, Andreas trebuie să ghicească la cine se referă Ex atunci cînd vorbește de "el" – er.

Ex: Așadar, ghicește! E medic.
Andreas: Cine?
Ex: El.
Andreas: Un bărbat.
Ex: Exact.

Andreas trebuie să ghicească apoi cine poate fi *fermecător*.

Ex: Ghicește! E fermecător.
Andreas: Autobuzul numărul 40.
Ex: Greșit. Un autobuz nu poate fi fermecător.
Andreas: Okay, okay. Un bărbat.
Ex: Exact.

A treia ghicitoare este: cine poate fi *elegant*?

Ex: Ghicește! E elegantă.
Andreas: O femeie.
Ex: Greșit.
Andreas: Cum așa? O femeie poate doar să fie elegantă.
Ex: Da, însă ghicește mai departe!
Andreas: O sticlă.
Ex: Asta în nici un caz.
Andreas: Poate o franțuzoaică?
Ex: Exact!

La a patra întrebare, Andreas trebuie să răspundă ce poate fi *interesant*!

Ex: Ghicește! E interesant.
Andreas: Un joc.
Ex: Greșit.
Andreas: O carte.
Ex: Greșit.
Andreas: De ce? O carte poate fi doar interesantă.
Ex: Da, dar mă refer la altceva.
Andreas: O pereche căsătorită.
Ex: Greșit.
Andreas: Atunci nu știu.

Ex: Un hotel.
 Andreas: Nu. Un hotel nu poate fi interesant.
 Ex: Ba da.
 Andreas: Nu. Oamenii din hotel pot fi interesanți.
 Ex: Și un hotel.
 Andreas: Nu. Și acum e rîndul meu.

În fine, trebuie să răspundă și Ex la o întrebare. Ex nu-și dă seama că întrebarea se referă tocmai la ea.

Andreas: Ghicește! E nepoliticos.
 Ex: Nu cunosc.
 Andreas: E curios.
 Ex: Nu cunosc.
 Andreas: E invizibil.
 Ex: Nu cunosc.
 Andreas: E invizibilă.
 Ex: Cine: "el" sau "ea"?
 Andreas: Eu te întreb: "El" sau "ea" e invizibil sau invizibilă?
 Ex: Nu știu.
 Andreas: Ești un spiriduș sau o vrăjitoare?
 Ex: Eu sînt eu.

Lecția 6

Poate are nevoie de ajutor

Hanna ar dori să afle cine e în camera 15, deoarece din cameră se aude o voce puternică. Ea știe că în cameră locuiește o femeie singură.

Hanna: Bună, Andreas!
 Andreas: Bună, Ana. Ce mai faci?
 Hanna: Bine. (încet) Ia spune, cine e acum în camera 15?
 Andreas: Doamna Wimmer. De ce?
 Hanna: Vorbește mereu tare, însă e absolut singură.
 Ascultă!

Hanna și Andreas trag cu urechea la ușa camerei ocupate de doamna Wimmer. Sosește și doamna Berger, șefa hotelului. Doamna Wimmer este o actriță care își repetă rolul.

Doamna Wimmer: Nu! Nu!
 Acolo! Nu!
 Aici! Nu!
 În sus! Nu!
 Într-acolo! Nu, nu, nu.
 Ajutor? Da!
 Ajutor? Da!
 Ajutor? Da! (Liniște. Pauză.)

Hanna: Poate are nevoie de ajutor.
 Andreas: De ce n-o întrebi?

Hanna: Dar acolo atîrnă cartonașul “Vă rog nu deranjați!”

(Sosește doamna Berger.)

Doamna Berger: Atunci nu deranjați!

Hanna: Ce se întîmplă?

Doamna Berger: Doamna Wimmer e actriță.

Hanna: Ah, așa? Atunci totul e clar. Și cînd pot deretica camera?

Andreas se înapoiază la recepție. Acolo îl așteaptă un domn care are întîlnire cu doamna Wimmer.

Andreas: Bună ziua. Pot să vă ajut?

Domnul: Am o întîlnire cu doamna Wimmer.

Andreas: Ah, da, doamna Wimmer, camera 15. Telefoniez imediat.

(Andreas telefonează la camera 15, dar nur răspunde nimeni.)

Îmi pare rău. Nu răspunde.

Domnul: Nu înțeleg.

Andreas: Nu pot s-o deranjez acum pe doamna Wimmer. Doriți poate să așteptați?

Domnul: Nu știu, nu știu... Ah, spuneți-i doamnei Wimmer că o sun mai tîrziu.

Lecția 7

Avionul meu pleacă la ora nouă

Un client cam nervos vrea să comande pentru dimineața următoare un taxi care să-l ducă la aeroportul din Köln. Andreas îl întrebă pentru ce oră să comande taxiul.

Clientul: Ah, se poate fuma aici?

Andreas: Firește că puteți fuma. Aici e o scrumieră. Ce pot face pentru dumneavoastră?

Clientul: Vă rog comandați un taxi pentru mine. Pentru mîine dimineață.

Andreas: Cu plăcere. Pentru ce oră?

Clientul: Așadar, avionul meu pleacă la ora nouă. De cît timp are nevoie taxiul?

Andreas: Aproximativ o oră.

Clientul: (Calculează timpul necesar, vorbind încet pentru sine.) Aha. O oră. La opt și jumătate aș dori să fiu acolo, o oră drumul, așadar șapte și jumătate. (Tare) Comandați vă rog atunci taxiul pentru ora șapte.

Andreas: E în ordine.

Ex a ascultat convorbirea și – spre nemulțumirea lui Andreas – îl imită pe client.

Ex: Se poate cînta aici?
Andreas: Nu, asta n-ai voie.
Ex: Se poate deranja aici?
Andreas: Ex, te rog, stai acum liniștită!

Între timp a sosit la recepție o pereche, soț și soție, care vor să fie treziți în dimineața următoare la ora șapte.

Doamna: Bună seara.
Andreas: Bună seara.
Doamna: Ne puteți trezi mîine dimineață?
Andreas: Cu plăcere. Cînd?
Domnul: La șapte și un sfert.
Andreas: E în ordine. Vă trezesc la șapte și un sfert.
Doamna: Mulțumesc.
Andreas: Noapte bună.

Lecția 8

Să nu faci asta!

Andreas e acasă. Cinează și ascultă muzică, cînd sună telefonul. Deși îi interzice lui Ex să răspundă, ea se duce la telefon.

Ex: Andreas, sună telefonul.
Andreas: (cu gura plină) Da, aud. (Telefonul continuă să sune.)
Ex: Să ridic eu?
Andreas: Nu! Să nu faci asta! Asta fac eu însumi.
Ex: (ridică receptorul) Alo, aici casa Schäfer. Andreas? E aici. Să-l chem?
Andreas: (îi ia receptorul) Andreas Schäfer.

La telefon e mama lui Andreas. Îi spune că vrea să-l viziteze la sfîrșitul săptămîinii.

Doamna Schäfer: Bună seara, băiete.
Andreas: Bună seara, mămico! Ce mai faci?
Doamna Schäfer: Ia spune, cine era?
Andreas: Ah, o prietenă.
Doamna Schäfer: Așa? Ei, trebuie neapărat să ne-o prezinți.
Andreas: Poftim?
Doamna Schäfer: Ei, n-am vrut să spun asta. Ascultă, vrem să-ți facem o vizită.

Deși Andreas lucrează la sfîrșitul săptămîinii, părinții săi vor sosi la Aachen la ora unu, cînd Andreas termină serviciul.

Andreas: Foarte bine. Cînd?
Doamna Schäfer: Acum, la sfîrșitul săptămîinii.
Andreas: Păcat! Sîmbătă trebuie să lucrez.
Doamna Schäfer: Pînă la ce oră lucrezi?

Andreas: Pînă la unu.
Doamna Schäfer: Ei, atunci se poate. Așadar venim sîmbătă. La ora unu sîntem acolo.
Andreas: Okay. Pe curînd!

Lecția 9

Pentru mine banane!

Andreas se uită în frigider să vadă ce trebuie să cumpere și constată că frigiderul e complet gol.

Andreas: (furios) Gol! Complet gol!
Ex: Andreas, ca s-a întîmplat? Ești furios?
Andreas: Da! Nu! Iarăși e gol frigiderul.
Ex: Atunci trebuie să faci cumpărături.
Andreas: Asta știi și eu! Liniște acum!

(Andreas notează ce trebuie să cumpere, vorbind de unul singur)

Ex: Așadar îmi trebuie pîine și unt.
Andreas: Pîine și unt, brînză și salam.
Ex: Da, brînză și salam și fructe.
Andreas: Pentru mine banane! Te rog!
Ex: Să vedem. Însă acum vino! Mergem să facem cumpărături.

Într-un supermagazin, Andreas cere vînzătoarei brînză și salam.

Vînzătoarea: Bună seara. Cu ce vă servesc?
Andreas: Vreau puțin salam.
Vînzătoarea: Cît?
Andreas: 150 de grame.
Vînzătoarea: Altceva mai doriți?
Andreas: Da, o bucată de brînză.
Vînzătoarea: Ce fel de brînză doriți?
Andreas: Bergkäse, vă rog.
Vînzătoarea: Altceva mai doriți?
Andreas: Nu, asta e tot.
Ex: (încîntată) Măslina! Sînt măslina! Pot să gust una?
Vînzătoarea: Doriți și măslina?
Andreas: Nu, mulțumesc.
Vînzătoarea: (încet, pentru sine) Ciudat. Ciudat.

Lecția 10

Tu vrei întotdeauna să știi tot

Părinții lui Andreas se duc să-l ia de la hotel. Cu acest prilej fac cunoștință cu doamna Berger, șefa hotelului.

Andreas: Hallo, ați sosit!
Ex: Cine?

Andreas: Părinții mei. Iar tu stai te rog acum liniștită!
Domnul Schäfer: Bună, băiete.
Andreas: Bună, tată. Cum a fost călătoria?
Doamna Schäfer: Bună. Mulțumesc. Fără probleme.
(Se îmbrățișează.)
Andreas: Foarte bine. Sînt gata. Mergem?

(Sosește și doamna Berger.)

Doamna Berger: Bună ziua.
Andreas: (făcînd prezentările) Părinții mei. Doamna Berger, șefa mea.
Doamna Schäfer: Îmi pare bine, doamnă Berger. Sper că Andreas al meu nu vă face necazuri.
Doamna Berger: Da' de unde! Știe să facă de toate. E recepționist, ziarist, ventriloc.
Doamna Schäfer: Ce? Ești ventriloc?
Andreas: Nu mergem?

Doamna Schäfer descoperă la recepție o fotografie cu familia Berger. E un bun prilej de a-i pune doamnei Berger întrebări despre familia ei.

Doamna Schäfer: Nu vreau să fiu indiscretă, dar este, cu siguranță, familia dumneavoastră. Nu-i așa?
Doamna Berger: Da, așa e. Aici în față sînt frații mei. Și asta sînt eu.
Doamna Schäfer: Asta se vede imediat. Frații dumneavoastră trăiesc și ei la Aachen?
Doamna Berger: Nu. Sora mea trăiește la München. E căsătorită acolo.
Doamna Schäfer: Și fratele dumneavoastră?
Doamna Berger: El e la Frankfurt.
Doamna Schäfer: Și părinții? Sînt în Aachen?
Doamna Berger: Nu. Sînt morți amîndoi.
Doamna Schäfer: Ah, îmi pare rău.
Andreas: Tu vrei întotdeauna să știi tot.
Doamna Berger: Dar e bine așa!

Lecția 11

Poate la teatru

Andreas și părinții săi stau la masă într-o mică cafenea din Aachen și discută ce-ar putea face după-masă.

Domnul Schäfer: Ce facem deci astăzi?
Doamna Schäfer: Astăzi după-amiază vreau neapărat să fac și cumpărături.

Andreas: Să faci cumpărături?
Doamna Schäfer: Da, sînt doar solduri.
Andreas: Exact. Și tu, tată?
Domnul Schäfer: Eu aș vrea să vizitez Muzeul presei.
Doamna Schäfer: Și vrem să mergem, firește, și la dom.
Ex: Eu vreau la discotecă!
Andreas: Ex, taci din gură!
Doamna Schäfer: Ah, asta a fost probabil prietena ta. Dar unde e?

Andreas propune să se întâlnească cu toții la ora șase seara ca să ia masa împreună și să meargă poate după aceea la teatru.

Andreas: La dom putem merge și mâine, dar Muzeul presei e deschis numai sîmbăta.
Doamna Schäfer: Și magazinele sînt deschise numai astăzi.
Domnul Schäfer: E adevărat.
Andreas: Am o propunere. Tu, mămico, te duci să faci cumpărături. Eu merg cu tata la Muzeul presei. Și la ora șase mergem împreună să luăm masa.
Doamna Schäfer: Și după aceea? Unde mergem după aceea?
Andreas: Poate la teatru?
Domnul Schäfer: Da! Ideea e bună.
Doamna Schäfer: Ce-ar mai fi, altceva?
Andreas: Uite, am un ziar.

Lecția 12

Cu studiul e totul în ordine

Doamna Schäfer pleacă la cumpărături. Andreas și tatăl său rămîn la cafenea să mai stea de vorbă.

Doamna Schäfer: Deci, pe curînd.
Andreas: Pa!
Domnul Schäfer: Pa! Ne vedem la șase. (Adresîndu-se lui Andreas:) Ei, cum îți merge?
Andreas: Mulțumesc, îmi merge bine. Și vouă?
Domnul Schäfer: Mamei îi merge foarte bine.
Andreas: Și ție?
Domnul Schäfer: Și mie. Însă am probleme.
Andreas: Probleme?
Domnul Schäfer: (rîzînd): Da. Am probleme cu computerul.
Andreas: Ai computer? În această privință pot cu siguranță să te ajut.
Domnul Schäfer: Crezi?
Andreas: Cu siguranță.

În partea a doua a convorbirii, domnul Schäfer îl întrebă pe Andreas cum merge cu învățătura și cu serviciul.

Domnul Schäfer: Și tu, Andreas? Cum stai cu studiile?
Andreas: Cu studiul e totul în ordine.

Domnul Schäfer: Ce faci acum?
 Andreas: Fac în curînd un reportaj despre Aachen.
 Domnul Schäfer: Asta e frumos. Ne trimiți și nouă reportajul?
 Andreas: Sigur că da.
 Domnul Schäfer: Și cum merge cu munca?
 Andreas: Bine. Munca îmi place.
 Domnul Schäfer: Și cu doamna Berger?
 Andreas: E într-adevăr foarte cumsecade.
 Domnul Schäfer: Da, și eu găsesc.
 Andreas: Mergem acum la Muzeul presei?
 Domnul Schäfer: Da, cu plăcere.

Lecția 13 **O aveți și în negru?**

Doamna Schäfer se află într-un magazin universal, unde e mare aglomerație pentru că e tocmai perioada soldurilor de sezon, cînd multe confecții se vînd cu preț redus.

Domna Schäfer: Vai, ce plin e!
 Anunț la difuzor: Stimaiți clienți, vă rugăm acordați atenție și ofertelor noastre speciale de la parter! Bluze cu numai patru mărci!

(Zgomot de voci)

Un bărbat: Unde se poate plăti?
 Prima femeie: Ia uite, cum îți place asta?
 A doua femeie: Ia arată!
 Anunț la difuzor: Stimaiți clienți, vă rugăm acordați atenție și ofertelor noastre speciale de la parter! Pulovere cu numai zece mărci!
 Un bărbat: Unde e casa aici?
 Doamna Schäfer: (pentru ea însăși) Nu, pentru mine e prea plin.

Doamna Schäfer pleacă la raionul confecțiilor de damă, unde mărfurile se vînd la preț normal. Caută o fustă, dar nu știe prea exact ce vrea.

Doamna Schäfer: Mă puteți ajuta? Caut o fustă.
 Vînzătoarea: Da, cu plăcere. Ce număr?
 Doamna Schäfer: 44.
 Vînzătoarea: Și ce culoare?
 Doamna Schäfer: Ce culori aveți?
 Vînzătoarea: Uitați-vă, avem aici una în galben. Asta e noua culoare de toamnă.
 Domna Schäfer: O, nu, galbenul nu-mi place. O aveți și în negru?
 Vînzătoarea: Un moment. Îmi pare rău, nu mai avem decît numărul 42.
 Doamna Schäfer: E cu siguranță prea mică.
 Vînzătoarea: Încercați-o totuși! Acolo în spate e o cabină de probă.

Doamna Schäfer încearcă fusta, care îi e însă într-adevăr prea mică.

Doamna Schäfer: Nu, e prea mică.

Vînzătoarea: Păcat.

Doamna Schäfer: Mulțumesc. La revedere.

Vînzătoarea: La revedere.

Lecția 14

Se zice că e foarte interesantă

Andreas propune părinților săi să meargă împreună la spectacolul cu piesa "Mare și mic" de Botho Strauss. Doamna Schäfer vrea să știe ce semnificație are titlul.

Andreas: La Teatrul orășenesc e o piesă de Botho Strauss: "Mare și mic".

Domnul Schäfer: Se zice să e foarte interesantă.

Doamna Schäfer: Ce vrea să însemne asta, "Mare și mic"?

Ex: Înseamnă cum sînt oamenii, mari sau...

Doamna Schäfer: (indignată) Cum sînt oamenii? Mari sau mici?

Andreas: Da' de unde! Nu asta înseamnă!

Doamna Schäfer: (mereu indignată) Nu, categoric, așa ceva nu mă interesează!

Domnul Schäfer: "Mare și mic" înseamnă cum sînt oamenii?

Ex: Mari sau mici?

Domnul Schäfer: Cum gîndesc ei?

Ex: Mult sau puțin?

Domnul Schäfer: Cum acționează ei?

Ex: Bine sau rău?

Doamna Schäfer: Să fie oare interesant asta? Eu găsesc interesantă această voce.

Cei trei se hotărăsc să vadă "Opera de trei parale" a lui Bertold Brecht.

Andreas: Ce părere aveți de asta? La operă e "Opera de trei parale".

Ex: Ce înseamnă "Opera de trei parale"?

Andreas: "De trei parale" înseamnă "ieftin".

Doamna Schäfer: Ia spune, cu cine vorbești tu?

Ex: Cu mine!

Andreas: Ex, te rog taci din gură!

Doamna Schäfer: Nu te înțeleg, Andreas. Ești într-adevăr ventriloc?

Andreas: Nu. Îți explic mai târziu. Mergem atunci la "Opera de trei parale".

Domnul Schäfer: Da, cu plăcere.

Andreas: Cunoașteți cu siguranță cîntecul lui Mackie-Șiș.

Ex: (Cîntă cîntecul lui Mackie-Șiș.)

Lecția 15

Un bărbat cu numele Mackie-Șiș

Andreas telefonează la operă ca să comande bilete pentru “Opera de trei parale”.

O voce de femeie: Bună seara.

Andreas: Bună seara. Schäfer. Mai sînt bilete pentru “Opera de trei parale?”

Femeia: Pentru cînd?

Andreas: Pentru astă-seară.

Femeia: Da, dar numai de 30 de mărci.

Andreas: Iau trei bilete.

Ex: Patru!

Femeia: Poftim? Doriți trei sau patru bilete?

Andreas: Nu. Am nevoie numai de trei.

Femeia: Cum vă numiți?

Andreas: Schäfer.

Femeia: Trebuie să ridicați biletele pînă la șapte și jumătate.

Andreas: Da, am să le ridic. La revedere.

Femeia: La revedere.

Andreas dă explicații în legătură cu “Opera de trei parale”.

Andreas: Așadar, acțiunea “Operei de trei parale” se petrece la Londra. E vorba de bandiți și cerșetori. Șeful lor e un bărbat cu numele Mackie-Șiș. După cum arată și numele, Mackie-Șiș are un cuțit.

Ex: Oricum.

Andreas: Primul cîntec relatează despre faptele lui Mackie-Șiș. Un om e mort. Omul avea bani. Dar banii au dispărut. Iar banii îi are acum Mackie-Șiș.

Ex: Banditul.

Lecția 16

Cineva a auzit ce-am spus

Andreas povestește părinților săi cum a cunoscut-o pe Ex.

Andreas: Povestea mea n-o s-o credeți, cu siguranță. Iată cum a fost: Eram acasă și citeam o carte, cartea despre spiridușii din Köln. Făceau întotdeauna noaptea munca în locul oamenilor. Citeam așadar povestea și visam... Și atunci am spus tare: “Aș vrea și eu un astfel de ajutor.” Pe urmă însă, pe urmă mi-am spus: “Ei, oricum, așa ceva nu există.”

Doamna Schäfer: Și pe urmă?

Domnul Schäfer: Pst!

Andreas: Cineva a auzit ce-am spus.

Doamna Schäfer: Ei, cine?
Andreas: Ex. Și a spus:
Ex: Halo, aici sînt!

Reacția părinților lui Andreas e diferită. Doamna Schäfer nu știe ce să creadă, domnul Schäfer întreabă dacă Ex ie e de vreun ajutor...

Ex: Halo, aici sînt!
Doamna Schäfer: Unde? Unde e? N-o văd!
Ex: Sînt invizibilă.
Doamna Schäfer: Și vrei să credem toate astea?
Ex: Oricum!
Domnul Schäfer: Ei, Andreas, și te ajută?
Andreas: (Își drege glasul ezitînd.)
Ex: Da, foarte mult!

Lecția 17

De unde vine numele "Aachen"?

Andreas face o lucrare pentru studiile sale de ziaristică: Interviază trecătorii pe stradă, întrebîndu-i dacă știu de unde vine numele "Aachen" și ce înseamnă.

Andreas: Scuzați, vă rog, aș dori să vă întreb ceva.
Primul trecător: Îmi pare rău, sînt străin aici.
Andreas: Scuzați, vă rog, aș dori să vă întreb ceva.
Al doilea trecător: Da. Ce anume?
Andreas: Ce părere aveți, ce înseamnă numele *Aachen*?
Al doilea trecător: Aachen? Ce vreți să spuneți?
Andreas: Da, de unde vine numele *Aachen*?
Al doilea trecător: Nu, nu știu. Dumneavoastră știți?

Andreas se adresează acum unei tinere.

Andreas: Bună ziua. Am o întrebare.
Prima trecătoare: Da. Vă rog.
Andreas: Ce înseamnă numele *Aachen*?
Prima trecătoare: N-am idee. Nici nu mă interesează.

Q pereche mai în vîrstă dă răspunsul corect.

Andreas: Pot să vă întreb ce înseamnă numele *Aachen*?
Al treilea trecător: Aachen? Aachen?
Andreas: Da, de unde vine numele *Aachen*?
A treilea trecător: Odinioară erau romanii aici.
Andreas: Așa este.
A doua trecătoare: Și izvoarele existau la Aachen și pe atunci.
Al treilea trecător: Exact. Iar cuvîntul pentru "apă" era *aqua*.
A doua trecătoare: Așadar numele *Aachen* vine de la *aqua* și înseamnă "apă"?
Andreas: Da, *aqua* a fost primul nume al Aachenului.

Al treilea trecător: Așteptați. Iar mai târziu au fost vechii germani aici.
Andreas: Ei au dat Aachenului numele *abba*.
A doua trecătoare: Și asta înseamnă tot “apă”?
Andreas: Da.

Lecția 18

Știu de la el

Andreas și părinții săi fac o plimbare prin oraș. În Aachen sînt multe fîntîni, de exemplu fîntîna Elisei, a cărei apă se poate bea.

Domnul Schäfer: Andreas, ne arăți orașul?
Ex: O, da!
Andreas: (făcînd pe ghidul): Așadar, după cum știți, Aachenul e un oraș al apelor.
Ex: “Aachen” înseamnă “apă”.
Doamna Schäfer: De unde știe?
Ex: Știu de la el. De la Andreas.
Doamna Schäfer: Dar Aachenul nu e situat la mare.
Andreas: Așa e, însă Aachenul are foarte multe fîntîni.
Doamna Schäfer: Apa se poate bea?
Andreas: În mod normal nu. Asta de aici e fîntîna Elisei, din anul 1827, iar apa ei se poate bea.
Doamna Schäfer: Aș dori s-o gust.
Ex: Însă are un gust oribil.
Doamna Schäfer: De unde știe?
Andreas: Eu i-am spus.
Doamna Schäfer (gustă apa): Puh, într-adevăr are un gust oribil.
Andreas: E însă foarte sănătoasă.

Cei trei își continuă plimbarea, în cursul căreia Andreas le arată părinților săi celebrul dom din Aachen. În acest loc s-a aflat odinioară reședința împăratului Carol cel Mare.

Andreas: Pofțiți. Acesta este domul!
Domnul Schäfer: Aici era odinioară reședința lui Carol cel Mare, nu-i așa?
Andreas: Exact. Carol cel Mare își avea aici reședința.
Ex: Carol cel Mare?
Andreas: Era un împărat.
Ex: Și de ce era în Aachen?
Andreas: Aachenul are foarte multe izvoare termale, iar apa lor era și odinioară foarte plăcută.
Ex: Îmi arăți odată izvoarele?
Andreas: În regulă, Ex, îți promit.
Doamna Schäfer: Iar eu aș vrea acum să intru în dom.
Domnul Schäfer: Bine, asta facem acum.

Lecția 19

Cum se vorbește cu un împărat?

Andreas ia un interviu fictiv împăratului Carol cel Mare, care a fost încoronat la Roma în anul 800.

- Ex: Faci un interviu cu un împărat?
Andreas: Da, însă stai liniștită!
Ex: Ești nervos?
Andreas: Clar. Cum se vorbește cu un împărat?
O voce: Atenție! Emisiunea începe.
Andreas: Bună ziua, dragi ascultătoare și ascultători. Astăzi avem în studioul nostru un invitat: E aici Carol cel Mare. Bine ați venit!
Carol cel Mare: Bună ziua, tinere.
Andreas: Tocmai veniți dintr-o călătorie?
Carol cel Mare: Da, am fost la Roma.
Andreas: Sînteți acum și împărat...
Carol cel Mare: Este o mare onoare pentru mine.
Andreas: Germanii vă numesc "Carol cel Mare".
Carol cel Mare: Ah, da? E deci traducerea numelui "Carolus Magnus"?
Andreas: Exact. Iar francezii vă numesc "Charlemagne".
Ex: Și italienii "Carlo Magno".
Carol cel Mare: Poftim?

Andreas îi spune lui Carol cel Mare că și astăzi este celebru la Aachen și că există o fîntînă și un premiu care îi poartă numele: Fîntîna Carol cel Mare și premiul Carol cel Mare.

- Andreas: Cum vă place Aachenul?
Carol cel Mare: Aachenul îmi place mult, în special izvoarele. Căldura îmi face bine. Iar dumneavoastră, de cînd sînteți în Aachen?
Andreas: De un an.
Carol cel Mare: Cum e Aachenul astăzi?
Andreas: Sînteți celebru și astăzi.
Carol cel Mare: Ah, da?
Andreas: La Aachen există fîntîna Carol cel Mare...
Carol cel Mare: E o onoare pentru mine.
Andreas: Există premiul Carol cel Mare...
Carol cel Mare: Premiul Carol cel Mare?
Andreas: Da, pentru unitatea Europei.
Carol cel Mare: Ah, Europa! (Începe să se entuziasmeze.) Aveam contacte bune în întreaga lume, Constantinopol...

Lecția 20

Am rezervat o cameră

Doamna Berger îl întreabă pe Andreas cum a petrecut sfîrșitul de săptămînă împreună cu părinții. Andreas îi spune că a văzut "Opera de trei parale".

Andreas: Bună dimineața, doamnă Berger.
 Doamna Berger: Bună dimineața, domnule Schäfer. Ei, a fost frumos cu părinții dumneavoastră?
 Andreas: Da, mulțumesc. A fost foarte frumos.
 Doamna Berger: Ce-ați făcut?
 Andreas: Le-am arătat părinților mei Aachenul.
 Doamna Berger: Și? Le-a plăcut?
 Andreas: Cred că da. Am fost și la teatru. Am văzut "Opera de trei parale".
 Ex: Eu nu!
 Doamna Berger: Ah, e din nou aici cea de-a doua voce a dumneavoastră! Ea n-a fost de față?
 Ex: Nu, din păcate nu.

Sosește un client care a rezervat o cameră. Clientul s-a înșelat însă asupra datei, rezervând camera pentru ziua următoare.

Andreas: Bună ziua.
 Dumnul Müller: Bună ziua. Am rezervat o cameră.
 Andreas: Cum vă numiți, vă rog?
 Domnul Müller: Müller. Dr. Martin Müller.
 Andreas: Ah da, am vorbit cu secretara dumneavoastră. Un moment vă rog. (Andreas caută în evidența rezervărilor.) Aici, camera 20. Însă ați rezervat camera abia pentru mâine. Din păcate, hotelul e astăzi plin.
 Domnul Müller: Poftim? Imposibil! Trebuie să fie o greșeală.
 Andreas: Îmi pare foarte rău, domnule doctor Müller. Am notat comanda dumneavoastră pentru 14.
 Domnul Müller: Pentru 14?
 Andreas: Da. Și astăzi e abia 13.
 Domnul Müller: Da, clar. Știu și eu asta. (Ofînd:) 13 e zi cu ghinion. Și ce fac eu acum?
 Andreas: Așteptați, vă rog, un moment. Mă duc să vorbesc cu șefa.
 Domnul Müller: Mulțumesc. (Pentru sine:) Așa ceva stupid!

Lecția 21

Cum ajung la poștă?

Domnul Müller vrea să meargă la Centrul congreselor, Eurogress, din Aachen. Întrebându-l pe Andreas cum se poate ajunge acolo, domnul Müller se exprimă însă inexact.

Andreas: Bună dimineața, domnule doctor Müller.
 Domnul Müller: Bună dimineața.
 Andreas: Ați dormit bine?
 Domnul Müller: Da, mulțumesc. Foarte bine. Spuneți-mi, cum ajung în centru?
 Andreas: Doriți desigur să vedeți primăria și domul?
 Domnul Müller: Nu, scuzați-mă. Trebuie să mă duc la Centrul congreselor.
 Andreas: A, așa! Vă referiți la Eurogress?

Domnul Müller: Da, exact. Trebuie să mă duc la Eurogress.
Andreas: Nu e departe. Puteți merge cu autobuzul.
Domnul Müller: A, nu! Comandați-mi, vă rog, un taxi.
Andreas: Da, cu plăcere.

O doamnă îl întreabă pe Andreas cum se ajunge în Piața teatrului.

Doamna: Vreau să ajung în Piața teatrului. Cum ajung acolo?
Andreas: Nu e departe. Puteți merge pe jos.
Doamna: Ce plăcut!
Andreas: Mergeți mai întâi la dreapta, apoi din nou la dreapta și pe urmă tot drept. Ajungeți direct în Piața teatrului.
Doamna: Mulțumesc.

Un tânăr caută un oficiu poștal.

Tânărul: Cum ajung la poștă? Există una în apropiere?
Andreas: Da. știți drumul la gară?
Tânărul: Da.
Andreas: Atunci mergeți pur și simplu la gară. Acolo e și o poștă.
Tânărul: Mulțumesc.

Iar invizibila Ex vrea să se ducă la coafor pentru a-și coafa părul ei invizibil.

Ex: Există un coafor prin apropiere?
Andreas: Unde vrei să mergi?
Ex: La coafor.
Andreas: (oftează.)

Lecția 22

Miercuri dimineață la șapte

O clientă se plîng lui Andreas că dușul din camera ei e stricat.

Clienta: Bună dimineața. Aș dori să vorbesc cu șeful.
Andreas: Bună dimineața. Un moment, vă rog. (Andreas se ridică și strigă) Doamna Berger! Hanna, doamna Berger e la tine?
Hanna: Nu. Avea dureri de dinți. E la dentist.
Andreas: (revine.) Îmi pare rău. Șefa nu e aici. Poate pot să vă ajut eu.
Clienta: Sper! Dușul din camera mea e stricat.
Andreas: Scuzați, n-am remarcat.
Clienta: A picurat toată noaptea. Iar dimineața totul era complet ud.
Andreas: O anunț pe șefa. Firește, îl punem în ordine.

Clienta: Sper! La revedere.
Andreas: La revedere.

După ce se înapoiază, doamna Berger telefonează unei firme, cerînd să i se trimită de urgență un instalator.

O voce de bărbat: Firma Moll. Bună ziua.
Doamna Berger: Bună ziua. Berger, Hotel Europa. La noi s-a stricat un duș. Cînd poate veni cineva?
Bărbatul: Un moment. Astăzi e luni. Să zicem vineri, la ora nouă.
Doamna Berger: O, nu. E mult prea tîrziu. Nu se poate mai curînd? E foarte urgent.
Bărbatul: Miercuri dimineață la șapte.
Doamna Berger: Nu se poate totuși astăzi sau mîine?
Bărbatul: Ei bine, să zicem mîine, însă numai în cursul serii.
Doamna Berger: E foarte amabil din partea dumneavoastră. Atunci, pe mîine.

Lecția 23

Dar ce s-a întîmplat?

Andreas telefonează, în fine, domnului Dr. Thürmann, care l-a invitat de multă vreme la Berlin. Cu acest prilej, Andreas află că Dr. Thürmann va veni el la Aachen.

Dr. Thürmann: Thürmann.
Andreas: Bună seara, domnule doctor Thürmann. Aici e Andreas Schäfer de la Hotel Europa.
Dr. Thürmann: A, da. Bună seara, domnule Schäfer.
Andreas: Nu v-am mai telefonat de mult. Scuzați, vă rog.
Dr. Thürmann: E-n regulă. Nu face nimic.
Andreas: M-ați invitat la Berlin.
Dr. Thürmann: Da, așa e. V-am invitat. Însă vin eu acum la Aachen.
Andreas: Ce bine! La Hotel Europa este întotdeauna o cameră liberă pentru dumneavoastră.
Dr. Thürmann: Știu. Însă trebuie să mă internez într-o clinică.
Andreas: Ah, îmi pare rău.

Dr. Thürmann îi povestește lui Andreas că a avut un accident de mașină, dar că nu s-a întîmplat nimic grav.

Dr. Thürmann: Am avut un accident.
Andreas: Cu automobilul?
Dr. Thürmann: Da.
Andreas: Vi s-a întîmplat ceva?
Dr. Thürmann: Nu, n-a fost grav.
Ex: Dar ce s-a întîmplat?
Dr. Thürmann: Poftim? A fost vocea dumneavoastră?

Andreas: (încurcat) Nu. Dar ce s-a întâmplat?
 Dr. Thürmann: Veneam de la un prieten. Și mergeam acasă. Și pe urmă... Ah, dar pot să vă povestesc la Aachen.
 Andreas: Cu plăcere.
 Dr. Thürmann: Faceți-mi o vizită. Sînt la Clinica de reabilitare.
 Andreas: Vă vizitez, cu siguranță.
 Ex: Și eu.
 Dr. Thürmann: Pe curînd, la Aachen.

Lecția 24

Am uitat

Andreas face o vizită domnului Dr. Thürmann, care e internat într-o clinică din Aachen. Dr. Thürmann îi povestește cum s-a petrecut accidentul.

(Andreas bate la ușa camerei doctorului Thürmann.)

Dr. Thürmann: Da. Poftim.
 Andreas: Bună ziua, domnule Dr. Thürmann.
 Dr. Thürmann: Bună ziua, domnule Schäfer.
 Andreas: Cum o duceți?
 Dr. Thürmann: Bine. Foarte bine. Numai că aici e cam plictisitor.
 Andreas: Cum s-a petrecut accidentul dumneavoastră?
 Dr. Thürmann: Nu v-am povestit?
 Andreas: Ba da. Veneați de la un prieten și mergeați acasă. Dar ce s-a întâmplat după aceea?
 Dr. Thürmann: Am oprit la un semafor care era, firește, pe roșu.
 Andreas: Și pe urmă?
 Dr. Thürmann: Mașina din spatele meu a venit prea repede, conducătorul a frînat prea tîrziu și gata accidentul.
 Andreas: Și dumneavoastră? Ce vi s-a întâmplat?
 Dr. Thürmann: Nu mare lucru. Numai că acum am adesea dureri de cap.
 (Pauză) Da, asta a fost povestea mea.

Andreas îl întreabă pe Dr. Thürmann în ce constă tratamentul pe care-l urmează la clinică. Ex se amestecă în discuție, atrăgînd atenția doctorului Thürmann asupra ei.

Dr. Thürmann: Și dumneavoastră? Cum vă merge?
 Andreas: Mulțumesc, bine. N-am prea avut timp. Serviciul, studiul la facultate, apoi au venit în vizită părinții și...
 Dr. Thürmann: Și de aceea nu mi-ați telefonat?
 Andreas: Hm, nu. Am uitat. Îmi pare foarte rău.
 Dr. Thürmann: Știți, m-ați dezamăgit puțin. Ei, nu e grav.
 Andreas: Cum se tratează aici durerile dumneavoastră de cap?
 Dr. Thürmann: Mi se fac, firește, multe masajе. Și apoi, izvoarele!
 Căldura îmi face bine.

Ex: Asta zicea și Carol cel Mare.
 Dr. Thürmann: Carol cel Mare? Eu nu aud prea bine, dar asta n-a fost vocea dumneavoastră. Nu-i așa, domnule Schäfer?
 Andreas: Nu, n-a fost vocea mea.
 Ex: Eu am fost!
 Dr. Thürmann: Cred că și dumneavoastră trebuie să-mi istorisiți mie o poveste.

Lecția 25

Puteți să-mi dați și prosoape?

O clientă îl roagă pe Andreas să-i comande un taxi.

Clienta: Îmi puteți comanda un taxi?
 Andreas: Da. Cu plăcere. Pentru ce oră?
 Clienta: Imediat, vă rog.
 Andreas: E în ordine. Vă comand numaidecât.

Într-o cameră nu sînt prosoape. Clientul o roagă pe doamna Berger să-i trimită câteva.

Clientul: Scuzați, puteți să-mi dați și prosoape? În baie nu sînt.
 Doamna Berger: Scuzați, vă rog. Astăzi e mare agitație. Camerista vă aduce prosoapele numaidecât. Hanna! Hanna!
 Hanna: Da?
 Doamna Berger: Îi aduci, te rog, domnului Braun și prosoape?
 Hanna: O, am uitat. Îi duc imediat.

În fine, Andreas și doamna Berger au timp să vorbească despre Dr. Thürmann.

Doamna Berger: Apropo, am vorbit la telefon cu domnul Dr. Thürmann.
 Andreas: Da? La clinică e, pentru el, foarte plictisitor.
 Doamna Berger: Da, mi-a spus și mie și de aceea l-am invitat pentru duminică.
 Andreas: Ah, da?
 Doamna Berger: Facem împreună o călătorie cu vaporul. Nu vreți să veniți și dumneavoastră?
 Ex: O călătorie cu vaporul?
 Doamna Berger: Exact. Cea de-a doua voce a dumneavoastră poate și ea să vină.
 Ex: Oricum! Andreas, te rog!

Lecția 26

Călătoria la Loreley e splendidă

Andreas, doamna Berger, domnul Dr. Thürmann și Ex s-au întîlnit la un debarcader de pe malul Rinului. Vor să facă împreună o călătorie pe Rin, un fluviu impunător ce trece și prin Köln.

Andreas: Dar multă lume mai e aici!
 Dr. Thürmann: Nu e de mirare, pe așa o vreme.
 Andreas: Să sperăm că primim bilete.
 Doamna Berger: Cu siguranță. (Ofînd:) Ah, călătoria la Loreley e pur și simplu splendidă.
 Ex: Loreley? O cunosc. (Visătoare:) Era foarte frumoasă.
 Dr. Thürmann: (pentru sine) Iarăși această voce... (către Andreas) Asta n-a fost vocea dumneavoastră, domnule Schäfer, nu-i așa?
 Doamna Berger: O, nu! A fost cea de-a doua voce a lui.
 Dr. Thürmann: De unde vine această voce?
 Doamna Berger: (ironic) Deh, ăsta e secretul domnului Schäfer. (Adresîndu-se parcă lui Ex:) Ei, tu, secretule, cunoști și cîntecul lui Loreley?
 Ex: Nu.
 Doamna Berger: Atunci ascultă bine!

(Cîntă cîntecul lui Loreley.)

Vaporul trece acum prin dreptul stîncii Loreley. Căpitanul le povestește pasagerilor legenda.

Căpitanul: Iar acum, la dreapta, vedeți stîncă Loreley. Priviți cu atenție stîncile. Acolo era Loreley. Era minunat de frumoasă. Mulți, mulți marinari au văzut-o, dar numai o dată în viață! Priviți cu atenție stîncile! Poate o zăriți.

Cu acest prilej, Andreas află că, potrivit altei legende, în peșteră au locuit odinioară *die Heinzelmännchen*, spiridușii din Köln. Vrea să știe ceva mai exact de la Ex, dar degeaba. Ex nu mai răspunde.

Căpitanul: În stîncă Loreley se afla odinioară o peșteră. Acolo locuiau, se spune, spiridușii.
 Andreas: Ex, știai asta?
 Ex: (își drege doar glasul.)
 Andreas: Ex, te-am întrebat ceva!
 Ex: (își drege doar glasul.)
 Andreas: Ai fost și tu acolo înainte? De acolo vii tu? Ex, tu îi cunoști pe spiriduși? (Ex nu răspunde.) Ex, unde ești? Ex, nu te aud! Ex!
 Doamna Berger: Ce se întîmplă?
 Andreas: Cred că Ex a plecat.